

סנהדרין קו-א

עניין: אלקיהם של אלו שונא זימה

יערות דבש ח"א דרוש ד'

אך הטעם למה באמת בזנות גם הטובים נלקים, כי כביכול כל זמן שהשגחת ה' בזה עולם, אין רשות למשטין לפגוע בטובים, אבל כבר נודע (סנהדרין צג. קו.) כי אלהינו שונא זימה, והיינו שכביכול ממאס בו יותר מכל עבירות, ומסלק השגחתו, כאדם שממאס לראות בדבר קיא צואה, ומסתיר פניו, ואם כן רשות נתונה למשחית ואין מבחין בין טוב לרע, [כ"ט.], אך זה בגוים שאין להם ברית מילה ואינם בני ברית של ה', אבל ישראלים שיש להם ברית, אין הקב"ה ממאס בבני בריתו, ולכך הברית הוא באותו מקום, להיות כי עלולים בעו"ה בני אדם לזנות, ונתן הקב"ה זה לנו לאות לבל ימאס על כל פנים בנו, וזהו הנאמר בתורה (ויקרא כו. מד) ואף גם זאת כהיותם וכו' לא מאסתיים וכו' להפר בריתי אתם, הרי שדייק שיזכור בריתו ולא ימאס בהם, ולכך לא יהיה להם כליה ח"ו, כי לא יהיה רשות למשחית להרוג טובים, וכן

שם משמואל בהר תרע"ה

ביובל ובזוה"ק תשובו איש אל אחוזתו כל חד יחזור ב' לדרגא דילי' דנשמת' אחיזא מתמן וכו' כי ידוע שפגם המעור מרחיק ביותר את האדם משרשו כאמרם ז"ל (סנהדרין צ"ג.) אלקיהם של אלו שונא זימה, וכן כתיב (תהלים ה') לא יגורך רע כבזוה"ק (ח"א ס"ב.) דקאי על החטא הידוע:

מהר"ל נתיב התשובה פ"ח

המיתה¹¹³. ויש לך לדעת, כי בעל חטא רודף אחר דבר שהוא רוח והבאי, וכמו שאמרו ז"ל (ינמוס לו:) "זימה"¹¹⁴ (ויקרא יט. יז), "זו מה היא"¹¹⁴. כי אין זה רק יצר הרע בלבד, ואינו דבר. וכאשר היה רבי אלעזר דבק בזנות

מהר"ל דרך חיים אבות פ"ה מ"ט

ודבר זה מבואר בכמה מקומות כי המתנגד לקדושה הוא הערוה, וכמו שדרשו רבותינו ז"ל כמו שהביא רש"י בפרשת קדושים שלכך סמך פרשת קדושים לפרשת עריות לומר שיהיו קדושים ופרושין מן הערוה שכל מקום שתמצא גדר ערוה שם תמצא קדושה אשה זונה וחללה לא יקחו כי אני ה' מקדישכם ולא יחלל זרעו כי אני ה' מקדשו קדושים יהיו זונה וחללה לא יקחו ע"כ. והטעם ביארנו במקומות הרבה מאד, כי הערוה והזנות היא תאוה גופנית ביותר, וכל קדושה שהיא נבדלת מן החמרי שלכך מקדישין הש"י שהוא נבדל מן הגופנית, ודבר זה בארנו הרבה מאד שאין ענין קדושה רק שהוא נבדל מן החמרי. ורמזו זה חכמים במה שאמרו ז"ל (סוטה ז', ב') למה קרבנה של סוטה שעורים אמרו היא עשתה מעשה בהמה לכך קרבנה מאכל בהמה, הרי לך כי הזנות מעשה חמרית ודבר ידוע הוא כי הזנות הוא חמרי גופני. ולפיכך אם חס וחלילה נוטים אל הזנות גולים מן הארץ.

ליקוטי מאמרים ספר יהושע

בלעם התיר גדרן של עריות (במדבר רבה כ, א), והיה פרוץ בזימה שזה נקרא שקר, כמו שנאמר ערב לאיש לחם שקר וגו', והיינו שהוא תאוה ותענוג של לפי שעה ועד ארגיעה.

[כב] וה' יתברך שחותרו אמת נקרא בכל מקום שונא זימה, וכן משה רבינו ע"ה שהיה כוללת התורה שבכתב שנקרא אמת כמו שכתבתי למעלה, היה גם כן ממש ההיפוך מתאוה זו, וכמו שכתבתי במקום אחר על פסוק מול בית פעור.²⁰ ולכך נאמר נקום נקמת מדין